

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie skazanej **E. R.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 kwietnia 2013r.,

zażalenia obrońcy skazanej na postanowienie Sądu Okręgowego w S. z dnia 25 stycznia 2013r. o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 12 listopada 2012r.

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

**p o s t a n o w i ł:**

**utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.**

### UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Skazana wnosząc o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku wskazała na to, że co prawda była obecna na rozprawie odwoławczej, ale znajdowała się w na tyle złym stanie zdrowia, że nie rozumiała przebiegu rozprawy.

Żaden z argumentów przedstawionych w zażaleniu obrońcy skazanej na uwzględnienie nie zasługuje. Przede wszystkim brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że skazana znajdowała się podczas rozprawy odwoławczej w na tyle złym stanie zdrowia, że nie rozumiała znaczenia przeprowadzanych czynności procesowych, ani udzielanych pouczeń. Tak zły stan zdrowia nie wynika ani z dołączonych zaświadczeń lekarskich ani z protokołu rozprawy. Obrońca, jak i sama skazana, nie wnosili o odroczenie rozprawy. Co zaś najistotniejsze ówczesny obrońca skazanej złożył jednoznaczne oświadczenie, iż: „nie zauważył aby E. R.

znajdował się w stanie silnego bólu lub pod wpływem leków i nie rozumiała jego informacji. Gdyby było inaczej złożyłby wniosek o odroczenie rozprawy. Gdyby E. R. wyraziła wolę złożenia wniosku o uzasadnienie uczyniłby to” (k.220).

Jako nie mniej istotne należy uznać i to, że jak wynika z protokołu rozprawy odwoławczej z dnia 12 listopada 2012r. (k.190v): „po sporządzeniu i podpisaniu wyroku Przewodniczący ogłosiła go publicznie, pouczyła strony, że wyrok jest prawomocny, a następnie podała ustnie najważniejsze powody wyroku oraz pouczyła o terminie i sposobie wniesienia kasacji, nadto o treści art. 457§2 k.p.k.” (a więc o konieczności złożenia wniosku aby uzyskać sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku). Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, że skazana, nawet gdyby nie uzyskała stosownych informacji od swojego obrońcy, to został pouczone o przysługujących jej uprawnieniach przez przewodniczącego składu orzekającego.

W tej sytuacji, nie można zażalenia skazanej uznać za zasadne, a jej obecną aktywność, należałoby wiązać nie tyle z deklarowanymi we wniosku okolicznościami, co z kolejnym zaognieniem się sytuacji międzysąsiedzkiej (k. 199).

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.